

[Gert Petersen]

blev sagt – ja, det er meget morsomt, hr. udenrigsminister; jeg forstår godt, at udenrigsministeren morer sig, man skal jo finde en grimasse, der kan passe – hvor jeg kunne citere, at de amerikanske generalstabschefer udtaler, at de bidrager til den europæiske TNF, altså den nukleare styrke i Europa, med flyvemaskiner på fremskudte baser og med et væsentligt antal Poseidonraketter. Det er altså helt klart, at der findes en NATO-atomstyrke på den vestlige side, foruden at der findes de nationale britiske og franske atomvåben. Det var også ved at afveje dem mod hinanden, at instituttet i London i 1979 var kommet til, at der nu var balance, men at balancen ville blive forrykket, hvis russerne blev ved med at opruste. Det er givetvis rigtigt. Derfor har vi også en interesse i at få standset den russiske oprustning, og den kan vi få standset ved at drøfte sagerne på basis af Andropovs tilbud. Her siger jeg så, at det vil give en reduktion ned til 476 sprænglegemer, og det fik jeg oven i købet bekræftet af hr. Arentoft. Efter udenrigsministerens sidste redegørelse for to måneder siden havde de nu 1.200 sprænglegemer og som sagt i 1979 900-1.000 sprænglegemer. Det er i alle henseender en meget kraftig reduktion, og det, jeg er bange for, er, at man med den holdning, udenrigsministeren og andre anlægger, lader den chance glide sig af hænde. Det er det, jeg er bange for, for hvis man fastholder nul-løsningen, hvis man fortsætter på den måde eller med noget, der ligner nulløsning, kommer der ikke noget ud af de forhandlinger, for så vil russerne fortsætte deres oprustning, og vi vil fortsætte vores, og så er det sidste blevet værre end det første.

Til sidst. Vi kan ikke stemme for den socialdemokratiske dagsorden. Vi vil ikke stemme imod den, men vil undlade at stemme, fordi vi mener, at den trods alt betegner et lille fremskridt i Danmarks position, men vi beklager, at man for at få regeringspartierne med til dette lille beskedne fremskridt, som oven i købet skal bortfortolkes af hr. Erhard Jakobsen og andre, er gået så langt, som man har gjort, og jeg vil derfor tillade mig på egne vegne og hr. Steen Folkes at fremsætte følgende forslag om motiveret dagsorden, nemlig den dagsorden, som socialdemokratiet efter vores opfattelse burde have stillet, og som jeg er sikker på at man kunne have fået et flertal for i denne sal:

Forslag om motiveret dagsorden.

»Idet folketinget opfordrer regeringen til at tilkendegive over for NATO og USAs regering,

at Danmark ikke finder den såkaldte nul-løsning egnet til fortsat at være grundlag for USAs indsats under INF-forhandlingerne i Genève,

at forhandlingerne i stedet skal sigte på at undgå NATOs planlagte raketudstationering og at opnå en kraftig reduktion af de sovjetiske mellemdistanceraketter og antallet af deres sprængladninger,

at forhandlerne ikke kan ignorere tilstedeværelsen af nationale atomstyrker i Frankrig og Storbritannien,

at alle fysiske forberedelser til raketudstationeringen stilles i bero, så længe der forhandles, og

at forhandlingerne om nødvendigt må forlænges ud over udgangen af 1983,

går tinget over til næste sag på dagsordenen.«

Jeg vil håbe, at dette forslag gør så stærkt indtryk på socialdemokratiet, at de tager deres dagsorden tilbage og lader denne komme til afstemning, således at den kan vedtages af socialdemokratiet, SF, VS og utvivlsomt også det radikale venstre.

Formanden:

Der er nu fremsat følgende forslag om motiveret dagsorden: (se ovenfor). Også dette dagsordensforslag indgår nu i forhandlingen.

(Kort bemærkning).

Lasse Budtz (S):

Det er en dagsorden, der indeholder mange rigtige ting. De ligger meget tæt op ad det, jeg har sagt i min egen ordførertale på socialdemokratiets vegne, men det vil ikke komme bag på hr. Gert Petersen, at vi faktisk fremsætter vores dagsordensforslag i det håb, at det bliver vedtaget.

Vi må derfor afvise at anbefale nogen at stemme for hr. Gert Petersens forslag, ikke fordi vi er imod meget af det, der står – vi er faktisk næsten tilhængere af alt det, der står – men fordi vi tror, det har større betydning, at vi koncentrerer os om nogle vigtige ting, som er aktuelle i dette øjeblik. Så er der én ting, der slet ikke står noget om: zonerne. Vi